

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A Washington szobra.

Örömrivalgások, pazar bankettezés közben leplezték le Budapesten, a Városliget egyik eldugott terén a legnagyobb amerikai polgár szobrát. Hirdeti ez a szobor a szabad Amerika népének, hogy erényeit és nagyságát megbecsüli az egész világ; hirdeti, hogy Washington György, aki egyik vezéralapja a világtörténelemben szereplő népek szabadságharcainak, tiszteletet parancsol az óvilágrészben is. Az Egyesült Államok szabad és gazdag népe büszke lehet arra, hogy hazájuk és szabadságuk dicsőségét ez a szobor hirdeti a messze Magyarország fővárosában.

De ami büszkesége és öröme Amerikának, az szégyene és gyásza Magyarországnak.

Nekünk, magyaroknak, nem éljeneznünk, nem örömrivalgásban kitörnünk kellett volna a szoborleleplezés napján, hanem magunkba szállani és gyászolni. Gyászolni azt a közel két millió magyar embert, aki a legutóbbi ötven esztendő alatt az őshazában uralkodó nyomoruság és szegénység által készletve, vándorbotot ragadott és kiment Amerikába, hogy dolgozzék és megéljen.

Azt hirdeti nekünk, magyaroknak s Washington-szobor, hogy ezen a buja termékenységu szép magyar földön

nem tudták megélhetésüket megtalálni a mi véreink.

Vannak kisebb, jelentéktelenebb, összehasonlíthatatlanul terméketlenebb földü országok Európában, de a haza kopár földje vissza tudja tartani az ő fiait, a svéd, a norvég, a dán, a szerb és a többi apróbb nemzet, dacára aránylag sűrű lakosságának, nem vándorol ki, mert el tudja tartani az a kis darab hitvány föld és a mi gyönyörű földünk, mint valami kőszívű mostoha anya üz, kergeti a munkabíró férfiak javát a messze Óceántúra.

A magyar gyámoltalanságnak, élhetetlenségnek és a szociális politika teljes elhanyagolásának kiáltójele a Washington-szobor, amely óva inti népünket arra, hogy pusztulás fenyegeti, ha így maradnak továbbra is az állapotok.

Ha meg akarjuk menteni a magyar népet Amerikától, akkor tanuljunk az amerikaiaktól. Tanuljuk meg, hogy szabad, öntudatos polgárookra van szüksége egy olyan országnak, amely a kábitó világversenyben meg akar maradni.

Tanuljuk meg, hogy csakis harmónikus munka és egy mindenekfelett való szociális politika és teljes jogegyenlőség minden vonalon teszük képessé ezt az országot arra, hogy benne munkát találjon és a munkából megélni tudjon minden fia.

Szinte megrendítő az a szeretet és

ragaszkodás, amelyet az amerikai magyarok őshazájuk iránt tanusítanak. Nem feledték el Magyarországot. De az a szeretet, sőt elragadtatás, amelylyel új hazájuk iránt viseltetnek, a hang, amelyen őshazájuk elmaradottságáról beszélnek s amelylyel az új haza dicsőségét és nagyságát zengik, arról győznek meg bennünket, hogy Amerikába szakadt véreinknek legnagyobb részét, legalább fizikailag mindörökre elveszítettük. Eszük ágában sincs visszajönni. Még az alföldi paraszt s a kárpáti tót, bár szintén igen kis számmal, vissza-visszatér Magyarországra, ha valami pénzt összedolgozott, de aki lateiner, kereskedő, vagy iparos ment ki tőlünk, annak esze ágában sincs hozzánk visszajönni. Mert az párhuzamot tud vonni az itteni és az ottani állapotok között és arra a meggyőződésre jut, hogy neki is, gyermekeinek is, mégis csak jobb odakint.

A Washington szobra beszél hozzánk és azt mondja, hogy jogegyenlőség és nemzeti munka nélkül nagygyá és boldoggá ország nem lehet.

— A honvédség reformja. A honvédelmi minisztériumban most a honvédség szervezetét érintő reformmunkálatokon dolgoznak. A honvédelmi kormány előtt fekvő tervezetek szerint 1908-ban új beosztást léptetnek életbe a honvédségnél. Minden ezred három zászlóaljából fog állani s új honvédezzredek alakítanak. A honvédség új beosztása újabb

TÁRCA.

AZ INASOM.

Mintegy tíz évvel ezelőtt — ha könyvemben utána nézek, a napot is pontosan meg tudnám mondani — történt életemnek egyik legizgalmasabb esete. Nevem akkor már meglehetősen ismert volt, sőt — szerénytelenség nélkül mondhatom — harmincöt éves korom dacára egyike voltam a legkeresettebb műtörvosoknak. Az operáló kést a legnagyobb bizottsággal kezeltem s higgadtságom, hidegvérem a legkritikusabb pillanatokban sem hagyott el.

Egy ködös őszi napon táviratilag hívtak az öreg Csorbay báróhoz. A sürgönyben ez állott: haladéktalanul. Azonnal összecsomagoltam a műszereimet. Ha engem hívnak, — gondoltam — szükségem lesz rájuk. Azután kihajtottam a vasúthoz. Tudnivaló ugyanis, hogy az öreg báró körülberül három óránnyira lakott a várostól, egy elhagyott, mohos, vén kastélyban, honnan egész éven át alig mozdult ki. Beszélték, hogy fiatalabb korában vidám életet élt, de amióta a feleségét és egyetlen fiát eltemette, teljesen el-

vonult a világtól s bár dús gazdagnak tudta mindenki, valóságban remete életet élt.

Alighogy elhelyezkedtem a vonat egyik fülkéjében, megeredt az eső. Hosszu vonalokban hullott alá ólomszürke felhőgomolyból és esőpekre válva folydogált végig a kupé ablakain. Kellőenül gondoltam arra, hogy ebben a komor, zord időben a kastélyig még mintegy háromnegyedóra utat kocsin kell megtennem. Mire azonban a vonat berobogott az állomásra, elállt az eső. Nyomát hatalmas pocsolyák jelezték. A falevelekről koppanva hullottak alá az esőcseppek.

Az állomásnál már várt reám a báró fogata.

— No, mi a baj János? — kérdeztem a kocsist.

— Rosszul vagyunk, nagyságos ur! — mondá miközben leszedte a lovakról a pokrócot s az ülésre rakta.

— Hát mi a baj?

— Délben ott volt a falusi doktor. Azt hívtam el hirtelenében, mert a méltóságos ur nagyon jajgatott. Rázta a fejét a doktor ur. Azt mondta, hogy valami incifincális történt.

— Hol, János?

— A lábán, — szólt hátra a kocsis, mi-

közben a lovak között a lovak közé csordított az ostorával.

A ruganyos kocsi nyilsebesen száguldott végig az uton. Olykor megzökent egy-egy vizmosta árokban. A fekete sar magasra fecescent, a lovak csatagosak voltak, de azért repültek, mintha érezték volna, hogy a gazdájuk életéről van szó.

A szürke párázatból már kirajzolódtak a kastély apró tornyai, amikor befordultunk az erdőbe. Hátradőltem a kocsi fekete bársonnyal bevont tamijára és merengve néztem szét. Az uton tört galyak hevertek szanaszét s a sárga levelek egész kis dombot alkottak. Beljebb a vihar derékon tört ketté egy karcsu tölgyet; lombkoronája a földet érte. Itt-ott panaszosan csipogott egy veréb. Talán a fiókait kereste . . .

Az egyik fordulónál hirtelen nagyot zökent a kocsi s nyomban utána recsegés halatszott.

Tyűh, az áldóját! — káromkodta el magát János és visszarántotta a lovakat. Aztán egy ugrással a földön termett, hogy a recsegés okát kikutassa. Nem kellett soká keresgélne. Az első kerekek egyike kettétört. A friss törés féhéren, reménytelenül villogott ki a kocsi alól.

kaszárnák építését teszik szükségessé, melyre vonatkozólag a minisztérium már érintkezésbe is lépett a városok és nagyközségek vezetőségeivel. Az új minisztérium egész működése tehát a csendőrség és a katonaság költségeinek emelésében csucosodik ki.

Cselédbizonyítvány.

A cselédtörvény arra kötelezi a munkaadót, hogy hamis bizonyítványt állítson ki a szolgálatból kilépett cseléd részére. A tolvaj, naplopó, munkakerülő cseléd bűneit el kell hallgatni, mert a valóban a bizonyítását, rossz minőségű bizonyítvány kiállítását a törvény nem engedi meg.

Idevonatkozólag a lipcsei felsőbb bíróság nemrégiben ítéletet hozott, a melyben a volt szolgálatadót nagyobb összeg megfizetésében marasztalta el.

A bíróság azzal az indoklással marasztalta el a volt gazdát, mert lopáson ért cselédjének jó bizonyítványt adott, abban hűségét is dicsérte és így az új gazda bizalmára méltatta a megbízhatlan cselédet.

Nálunk például elfogadott elv, hogy rossz bizonyítványt adni nem szabad. És ez érthető is.

A legtöbb esetben ugyanis a gazda és cseléd közti viszony megszakadása a viszony tarthatatlanságának következménye. Vagy a gazda nincs megelégedve cselédjével, vagy viszont.

Ha a bizonyítványban a gazda a cseléd iránti véleményének adhatja kifejezést, természetes, hogy a bizonyítványok legnagyobb része a cseléd hasznavehetetlenségét bizonyítaná, ami aztán a cseléd, vagy hát sok cseléd megélhetését tenné lehetetlenné.

De viszont az okvetien jó bizonyítvány meg a gazda helyzetét nehezíti, mert ha egészben nem is, részben mégis akceptálja a bizonyítvány kiállít-

tásait és kap sokszor olyan cselédet, aki álló helyet sem érdemelne.

A cselédkönyvekben egyenest utalás van a jó bizonyítvány kiállítására, mert ott hűség, ügyesség, szorgalom és erkölcsösség bizonyítására rovat van. Abba tehát valamit írni kell és mivel sok esetben, a valóságnak megfelelően, biz oda nem a leghizelgőbb dolgokat lehetne írni, de nem szokás, a sablonos „kielégítő“vel lesz kitöltve. Ebből természetesen az új szolgálatadó nem tud semmit, következtetni sem következtethet semmit.

A munkások munkakönyvei és az ipari alkalmazottak könyvei e tekintetben sokkal célszerűbbek. Ott holmi dicsériadák bejegyzésére szolgáló rovat nincs. Egyszerűen az alkalmaztatás idejét és módját kell bizonyítani.

Ilyen formában volna a cselédkönyvek is szerkesztendő, de megállapítandó volna még az is, hogy a szegődés céljaira szolgáló elbocsátási bizonyítványban is egyszerűen a szolgálatban eltöltött idő és annak megszünte, illetve az elbocsátás ideje volna felemlítendő.

Hát az tény, hogy ezt a kérdést úgy megoldani, hogy az minden irányban megfelelő legyen, nehéz. A gazda a cselédfogadásnál ugyszólván a sötétbe ugrik. Információ-szerzésre se ideje, se alkalm nincs és így felfogadja a cselédet egyszerűen a bizonyítványból kiolvasható vélemény alapján. Az meg a legtöbb esetben nem tárja elé a valót, amit azonban ő már későn tud meg.

Sokkal helyesebb volna tehát úgy állapítani meg ezt a dolgot, hogy az elbocsátási bizonyítvány vagy egyáltalán írott bizonyítványban csak a szolgálati és elbocsátási idő volna bejegyzendő, a cselédkönyvekből pedig a minősítési rovatok kihagyatnának. Ak-

kor legalább a gazda nem táplálna a legtöbb esetben alaptalan reményeket az írott valótlanosságok folytán és talán a cselédet is jobb magaviseletre ösztönöznék, tudva, hogy nem a bizonyítvány dicséri, de neki arra kell érdekeket szerezni.

Ujdonságok.

— A betétszerkesztés előpostája. Megérkezik legközelebb a várvavári betétszerkesztő, aki a mindszenti telekjegyzőkönyveket annak módja szerint rendbe fogja szedni. Körülbelül egy évig fog a község vendége lenni. Mint értesülünk, már járt is itt s vett ki magának állandó lakást. A betétszerkesztő keze alá dolgozott már az utcák elnevezése s. b. ügyében kiküldött bizottság, amely intézkedett az irányban, hogy ezen fontos munkát a községi betéteket szintén rendben, kellően megjelölve találja. Nevezetesen azok a kor igényeinek megfelelőbben, kerületekbe osztassanak s új házszámokkal jelöltessenek meg. Szó volt róla, hogy a házszámzás minden utcában újra kezdessék s egyik oldalon a páros, másik oldalon a páratlan számok alkalmaztassanak, végül minden ház számtábláján úgy a kerület, mint az utca neve rajta lenne. Elismerte a bizottság, hogy ez lenne a legszebb, minden igénynek megfelelő megoldás. Azonban tekintettel arra, hogy az adókövetésnél, nyilvántartásnál stb. ez a megoldás a könyvelést nagyon komplikálná, amihez a község ma még nincs be rendezkedve és egyéb terhei miatt a közel jövőben aligha is lehet: a bizottság végre abban állapodott meg, hogy a belterületet fejosztani javasolja négy kerületre s a telkek számozása minden kerületben önállóan elejétől kezdődnie, ötödik kerületet a külterület képezvén. Az első kerület terjedne e szerint a község felső végétől (a csucstól) a Nádor- és Vadnay-utcaig. A második kerület a vásártérig és Bene-utcaig. A harmadik kerület

János néhány pillanatig bambán nézte a gunyosan vigyorgó küllőket.

— Hát nem mehetünk tovább? — kérdeztem, miközben boszusan szálltam le a kocsiról. János szomorúan bökte ki:

— Ezzel má' nem!

— Hát csak hozd valahogy rendbe, — mondtam gyors elhatározással — én addig gyalog besietek a kastélyba. Hiszen alig félóránnyira van már innét.

— Az ám — jegyzte meg a kocsis — csak hogy nem nagyon biztonságos ilyenkor ez az erdő, alkonytájba.

— Ne félts engem — szóltam mosolyogva — el vagyok látva minden eshetőségre.

És a köpenyem zsebéből kivettem a revolveremet.

Azzal utniak indultam. Az esővíz már kezdett beszikkadni a földbe, nyirkos levegő suhant keresztül a fákon; egyébként mélységes csönd volt. A köpenyemet összébb fogtam s rátértem a gyalogösvényre, amely a kocsiutal párhuzamost kigyózott végig az erdőn. Az átázott sárga levelek lépteim nyomán valami különös, siró hangot hallattak.

Már vagy egy negyedórája haladtam az uton, amikor oldalt a sűrűben gyanus neszt támadt. Mintha emberi léptek lettek volna.

Megálltam és hallgatóztam. Semmi!

Eh, gondoltam — bizonyára egy gyík siklott keresztül a cserjéken vagy talán egy nyulat ugrasztottam ki a buvóhelyéből.

Ily módon megnyugtattván önmagam, tovább mentem. Alig haladtam tíz tizenöt lépést, a zörejt a bokrok közt megisméltődött.

Senki sem foghatja rám, hogy ijedős természetű lettem volna, de amikor ott álltam egyedül egy ismeretlen erdő kellő közepén, a mind sűrűbbre váló esti szürkületben, önkéntelenül megremegtem. Kezemet zsebembe mélyesztve, ujjaim görcsösen tapadtak revolveremhez.

Néhány lépést tehettem még, amikor a bokrok közül felém ugrott valaki. Kiáltani akartam, de a hang megakadt a torkomon.

— A pénzedet! — kiáltotta támadóm s megragadta a mellemet. Csak a villogó szemét láttam.

— Odaadom — szóltam rekedten és a zsebémből kirántva a revolveremet, keresztülöttem a fickót.

Megtántorodott. Szemeivel csodálkozó s fájdalmas, szinte megrázó pillantást vetett felém, aztán összeesett.

Én pedig folytattam az utamat. De az a tekintet, amelyet a halálra sebesült ember

reám vetett, nem hagyott nyugodni. A legkülönbeféle gondolatok cikáztak át agyamon. Ki tudja, minő szármalmas sors, minő szomorú balvégzet készítette ezt az embert, hogy vad módjára az erdőn barangoljon? Talán a végső kétségbeesés birta őt arra, hogy rabolni menjen? Istenem, hiszen annyiféle nyomorúság van ezen a földön! Ki ismerné, ki értené meg valamennyit? Azután meg arra gondoltam, hogy elvégre is orvos vagyok s bárki legyen is az, aki véres sebével a közelemben fekszik, kötelességem, hogy segítsek rajta, ha tudok.

Visszafordultam.

A sebesült még ott feküdt a gyalogösvény mentén, mozdulatlanul. Gyors elhatározással feltéptem a ruháját; sebére, melyből lassan szivárgott a vér, szükségkötést alkalmaztam, homlokát esővízbe mártott zsebkendőmmel megdörzsöltem s a fejét galyakból, levelekből rótt párnára fektettem.

Alig készültem el a mentéshez szükséges legsürgősebb teendőkkel, úgy rémlett, mintha a távolban valami fény csillant volna meg a fák között. Kirohantam a kocsiutalra. A fény egyre közeledett. Most már a lovak dobogását is hallottam. Majd a kocsikerekek zörgését és ostorpatogását.

magában foglalja a Bene- és Helfy-utca közötti részt. Végül a negyedik kerület az u. n. ujosztást, a községnek a Helfy-utcától a vasutig, illetve a temetőig terjedő részét. Ezzel a beosztással magunk is megvolnánk barátkozva, avval is, hogy a házak számozása kerületenként kezdődjék, bár megvalljuk, másutt már rég eltértek a kerületi számozástól s átmentek az utcánkénti számozásra; de ha annyi nehézséget és munkát okoz, hát ez is haladást jelentene már. Azonban a külterületet felosztanánk még felső és alsótanyákra, a felsőtanyák terjednének a derekegyházi utig, az alsótanyák pedig ezen alul a vásárhelyi határig. Ajánljuk ezt a beosztást az illetékes tényezők figyelmébe.

— **Áthelyezés.** Ifj. Huszár László szegvári és Zimányi Dezső lőrinci káplánokat kölcsönösen áthelyezte a megyés püspök.

— **A mindszenti nagy rév nyomorúságai.** Állandó rovatot lehetne és a közönség érdekében kellene is vezetni e címen. Mert jóllehet meg vagyunk róla győződve, hogy ily állapotot készakarva senki sem teremt és annak megelőzésére mindenki megteszi kötelességét a megye részéről is. Mégis nehéz belenyugodnia az ilyen változhatlanba, ahol az eddigi esőzés mellett is már a legjobb lovu kocnikat is úgy kell ökrökkel kihuzatni és kiásatni. Mi lesz uramfia még ezután, ha Meteor barátunk mind ránk eresztí az esőtömeget, amit a napfoltokból jövendölve, még ránk fog zudítani. Akkor már csakugyan azért az állapotért kell imádkozni, hogy akkora víz legyen állandóan — a jövő tavaszig — amilyennél a kompok töltéstől töltésig járnának, másképp maholnap a Tisza-jobbparti ártéren a komphoz jutni istenkísérettel lesz. — A közlekedési bajt sűrűn átszenvedők egyike azt magyarázta, hogy lehetne mérsékelni a nehézséget azzal, hogy a baksi irányban a kocsi járását átterelnék a régi baksi ut árteri szakaszára, amelyre részint az uradalmi töltésen, részint az árteri gyepen át jutnának, amit persze valakinek az uradalomnál ki kellene eszközölni. A közönség hálás köszönetére számíthat megénk alis-

— **János!** — kiáltottam teljes erőmből. Meghallotta. És a lovak közé suhintott. Néhány perc múlva mellettem volt.

— **János,** — szóltam az izgalomtól remegő hangon, — itt az ösvény mellett egy sebesült ember fekszik. Ezt a kocsiba kell emelnünk . . . Majd hazaviszük a kastélyba hozzád . . .

A sebesültet ketten föltettük a kocsiába. Husz perc múlva a kastélyban voltunk.

Egy öreg szolga került elének és szomorú hangon jelentette:

— Az öreg méltóságos ur az imént lehelte ki a lelkét! . . .

Megnéztem a halottat. Egy negyedórával ezelőtt talán még segíthettem volna rajta.

— Egy negyedóra!

— Ugyanaz az idő, amit a „másik“-nál töltöttem.

Elszorult a szívem, kétség mardosta a lelkemet, vajjon helyesen cselekedtem-e?

Föládóztam az öreg báró életét, mialatt egy semmirekellőt megmentettem. Mert a fickó megmenekült.

Két hét múlva talpra állott.

Hogy hol van most?

Itt — nálam.

Az inasom.

Tizenöt év óta hűségesen szolgál. Szorgalmas, becsületes, ragaszkodó. Ő a jobb kezem; a Péter. —

pánja, ha e megoldást megvizsgálja s az említett uton való járást arra az időre kieszközli, ameddig rendes irányban a járás ismét lehetővé válik.

— **A kath. nagygyűlés** — mint már előző számunkban is jeleztük — szept. hó 23-tól 26-ig tart Budapesten. A népesnek és impozánsnak ígérkező nagygyűlésre többen utaznak föl Mindszentről is.

— **A tűzoltó-bál.** Mult számunkban már hiraással voltunk arról, hogy október hó 14-én tűzoltó-bál lesz Mindszenten. Most arról értesülünk, hogy a bál rendezése ezt a terminust külső okokból ugyancsak október hó 21-ére tette át, ami azért történt, mert akkorára a vidékről is nagyon sokan igérték meg részvételüket.

— **Önálló lelkészségek.** Miután Tömörkény és a Majsza melletti Szank község lakosai önálló lelkészséget szerveztek, gróf Csáky Károly váci püspök pályázatot hirdetett mindkét curatiára. Tömörkényt bizonyára Simonffy Gentilis ottani lelkésznek juttatja a főpásztor, aki már évek óta buzgó és fáradhatatlan lelki vezetője a tömörkényi híveknek.

— **Időjárásunk és a szüret.** A héten nem mult el egy nap sem eső nélkül. S milyen esők nélkül! Ha néhány órára ki is derül, rögvést megbánja s csakhamar zudul a nyakunkba. Már nem is őszi eső, hanem valódi nyári záporok alakjában és erélyes villámlás, menydörgések között, mintha nem is Szent Mihály napját várnók. No de jaj is annak a szőlőnek, amit még ez a csapadékos idő kinn talált! Pedig talált. Megtelik a bogója, megreped s kifolyik belőle az idáig gyűjtött s várt drága nedű, ami pedig benne marad, rohadásnak indul. Kevés kilátás van ez évben jó borra, csak a korai érésű s esők előtt szüretelt szőlő levének lesz értéke. Ilyen meg kevés van, mivel mindenki igyekezett későbbben szüretelni, hogy jobb bora legyen. Annál értékesebbek lesznek az utóbbi két év kedvező őszen szüretelt borok. Az járt jól, akinek pincéjében még ilyen van. Mint halljuk, le is esett e héten az új borok ára s míg egy pár hét előtt 12—14 forinton alul alig lehetett kapni hektóját, ma már 8—10 forintjával kínálják. Ha ugyan ezt is megéri.

— **Egy rózsaszál . . .** Még játszik az őszi napsugár, még nem hullnak a fáról a levelek, az őszi rózsza sem hullatja még szirmait, mégis letört már egy feslő rózsaszál. Lantos Mariska a kedves halott, Lantos János harangozónak legidősebb jó leánya, aki élte tavaszán, alig 12 éves korában költözött el az élők sorából. Az erőteljes, egészséges lányka halála váratlanul jött. Annál nagyobb fájdalmat és bánatot hozott a szerető szülők szívére. Kedden délelőtt még iskolában volt és csütörtökön reggel már kiterítve. Agyhártyaloból ölte meg korán, élte kora tavaszán. Temetése, melyet Kádár Szilveszter plébános végzett, pénteken délután ment végbe a rokonok, tisztelők és jó ismerősök nagy részvételével. Iskolatársai koszorú fontak koporsójára és Vitos Geróné tanító vezetője alatt elkísérték a kedves halottat utolsó útjára. Ültessetek őszi rózsát a frissen hantolt sirra, a köztiistenben álló bánatos szülőket pedig vigasztalja meg a jóságos Isten! Cs. Gy.

— **Értekezlet a Duna-Tisza csatorna ügyében.** Cicatricis Lajos dr. alispán a napokban küldte szét arra a nagy értekezletre a meghívókat, melyet a Duna-Tisza csatorna csongrádi Tiszába torkolása érdekében, f. hó 26. ra Budapestre hívott össze. Meghívást kaptak erre az értekezletre mindazok a hatóságok, testületek és nagybirtokosok, akik a csatorna csongrádi betorkolása által érdekelve vannak. Nevezetesen, Pest, Békés, Bihar és Csongrád vármegyék fő- és alispánjai Kec-

kemét és Hódmezővásárhely, továbbá Szentes város és a fent érintett vármegyéknek az érdekkörbe tartozó összes községei ezen városok és községek országgyűlési képviselői, a Pest vármegyei, Békés, Bihar és Csongrád vármegyei, kecskeméti és vásárhelyi gazdasági egyesületek a budapesti és nagyvárad kereskedelmi és iparkamara s végül az összes érdekelt nagybirtokosok. Az értekezlet folyó hó 26-án délelőtt 10 órakor Budapest főváros közgyűlési termében tartják meg s közvetlen az értekezletből mennek a megjelentek deputációba a kereskedelemügyi miniszterhez.

— **Eljegyzés.** Kovács Gyula ügyvédjelölt Esztergomból, eljegyezte Korom Mariska kisasszonyt, Korom István polgártársunk leányát. Gratulálunk!

— **Tanítók gyűlése.** Csongrádvármegyei Tanító-Egyesület (Alföldi Tanítóegylet) tiszántuli járásköre f. évi gyűlését — mint már említettük — e hó 29-én a helybeli állami fiú-iskolában tartja meg, amely iránt eleve is nagy érdeklődés mutatkozott. Az elnökség a tanügy iránt érdeklődőket a gyűlésen igen szívesen látja. A Szegvár és Szentes felől jövők fogadásáról gondoskodva lesz.

— **Szüreti vakáció.** A helybeli állami elemi népiskola gondnoksága, illetve Kádár Szilveszter plébános, mint gondnoksági elnök szept. hó 24. és 25-re szüreti vakációt engedélyezett az összes iskolák tanítói és tanulói részére, hogy mindannyian akadály nélkül és jó kedvvel szüretelthessék hordóba az édes ízű mustot.

— **Mérget ivott.** Gál Veronika, ifj. Kovács Antal tanyai gazdáknak alig 20 éves szép, fiatal felesége az elmúlt héten gyufaföldattal megmérgezte magát. Néhány napi kínos szenvedés és megölte a méreg. Csütörtökön délelőtt temették el nagy részvét mellett. Eddig szól a szomorú krónika, ez a rideg valóság. A megdöbbentő eset fölött azonban nem térhetünk egykönnyen napi-rendre. Erkölcsi kötelességünk szóvá tenni azon eléggé el nem ítélhető gyáva mániát, amely népünk között egyre jobban lábra kap és rémesen pusztít. Igen sokszor egészen kicsinyes okból is fegyvert fog kezébe, vagy ami leggyakoribb eset: mérget iszik a szerencsétlen teremtés. Ha rossz helyre szegődik a cselédleány, sokszor méreggel segít a baján. Ha sok gyermeke van egynemely apának és nehezen tud nekik kenyeret keresni, elkeseredik és felakasztja magát. Ha szerelmi bánata van az ifjunak, mulat egyet és reggelre gölyöt röpit agyába. Ha a szülők ahoz kényszerítik gyermeküket, kit nem szeret, rendesen öngyilkosság a vége. És így tovább, a tragikus események egész sorozata. Ne feledjük azonban, hogy az öngyilkosság bűn az Isten és ember ellen, mivel Isten adta az életet, ember el nem dobhatja magától; továbbá, jobb a földön szenvedni, mint a másvilágon égni. És végül ne feledjük, hogy cselekedeteinkről egykor számot kell adnunk!

— **Bucsn Tömörkényen.** A tömörkényi róm. kath. templom tudvalevőleg szent Máté apostol és evangélista tiszteletére van fölszentelve. Védőszentjének emlékünnepe e hó 21-ére esik, de az évente szokásos bucsut mindig a következő vasárnap tartják. Így tehát ma, vasárnap bucsu van Tömörkényen, melyre községünkben is sokan szoktak átrátnudni. Ez az első bucsuja Tömörkénynek, mióta önálló hitközséggé alakult.

— **Szolgálati jubileum.** Knoblauch Sándor a Clayton és Schütteleworth mezőgazdasági gépgyári cég igazgatója legutóbb ezen cégnél való működésének 40 éves jubileumát ünnepelte. A cég személyzete a jubilálót, ki úgy mint eddig tovább is megszokott pontossággal és lelkiismeretességgel látja el ügyeit, ez alkalomból a legszívélyesebben üdvözölte.

— Szüret Bakson. A baksi bérleti szőlőtelepen a szüret folyó hó 24-én veszi kezdetét.

— Hatósági mézarszék Makón. Makóról írják: Farkas József polgármesternek a hatósági mézarszék fölláttára vonatkozó indítványát városszerte örömmel fogadták. Az ügy érdekében a polgármester egy pár napra szabadságát megszakította, hogy az adatok beszerzésére az utasításokat személyesen tegye meg.

— A bacsikai csodadoktor. Bátmonostor községnek is meg van a maga csodadoktora, aki le akarja pipálni az összes egyetemi tanárokat és azonfelül a csorvási országos hírű csodaorvost, Mészáros Henriket. Földvári József bátmonostori paraszt ember már többször volt büntetve kuruzslásért, de ő azért vigan folytatja tovább is orvoskodását. Tegnap is rajta csípte a csendőrség, amikor „szemgyógyászkodott“. Nagy Pál mélykúti lakos fölkereste Földvárit és kérte, hogy gyógyítsa ki szembajából. Földvári csodaorvos nagy hókusz-pókusz között megkente Nagynak a szemét és aztán átadott neki valami olyan folyadékot, amely okvetlen kigyógyítja. Abban a pillanatban lépett be a szobába két csendőr, akik a folyadékot lefoglalták. A megijedt csodadoktor hirtelen bevallotta, hogy az ő mindenre jó csodaszere fehér bor és abban feloldott fehér cukor. A bajai bíróság Földvári ellen megindította az eljárást.

— Meghiusult parcellázás. A Szarvas határában fekvő báró Königswarder-féle csabacsüdi birtok parcellázása mint egy békési lap írja meg hiúsult és a vételre alakult társaság fölcszlott. Ez a hír mindenképpen örvendetes, mert a tervezett parcellázás a legridegebb spekulációra volt alapítva. Báró Königswarder ugyanis értéken felül tulterhelte a birtokot és amikor hitelezői szorongatták, úgy akart rajta tudni, hogy még neki is maradjon egy jókora összeg. A szarvasi gazdák azonban nem ugrottak be és — vártak. Ekkor közbelépett mentőangyala, báró Springer Gusztáv és ő vette kezébe az üzlet finanszírozását, gondolván, hogy majd kibőjtöli a szarvasi földre éhes gazdákat. Ezekben azonban fölülkerekedett a józanság és nem voltak hajlandók báró Königswardernek megtenni azt a szivességet, hogy a saját bőrük árán állítsák talpra. Így tehát a parcellázás abba maradt, aminek csak örvendeni lehet.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1906.

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő).

Nyilatkozat.

Az építő-bizottsághoz nemrégiben egy kérvényt nyújtottunk be, amelyben az új fiiskola feltöltési munkálataira haladékot kértünk. E kérvényünkben okul hoztuk föl azt is, hogy onnét ered a késedelem, mert Kiss Balázs esküdtbíró ur az Általános Népkörben elbeszélte, hogy a kiszabott határidőre

be nem befejezett munka után mennyi bírságot kell naponta fizetnünk. Vagyis: megszorult helyzetünk most nagyon kiaknázható. Most azonban, mivel arról értesülünk, hogy Kiss Balázs másodbíró ur olyan kijelentést tett, miszerint ő sem a jelzett helyen, sem egyebütt szóba se hozta a ránk nézve kellemetlen helyzetet, nagyon sajnáljuk a kérvényben mentségül elmondottakat és azt semmisnek jelentjük ki.

Mindszent, 1906. szept. 22.

Seres Lajos és Társa.

Fényképészet

Igentisztelt vevőim és megrendelőim kényelmére teljesen ujonan berendezett és csakis elsőrangú optikai műszerekkel és segédeszközökkel modernül felszerelt

Fényképészeti műtermem

megnyitottam és felvételek minden nap, bármily borús időben is eszközölhetők. Nagyítások és reprodukciók igen mérsékelt áron.

Szives pártfogást kér

HORVATH A.

fényképészeti műterme
Csongrád-Mindszent
Nyomda-épület.

Ma és minden vasárnap

délután 5 órakor

Goldner Ödön kerthelyiségében

Cigányzene!

Munkások kerestetnek!

A kecskeméti határban levő Ballószög pusztában, a Helvécia állomás közelében, 8 hold erdőirtás, fordítás és szőlőültetéshez munkásokat keres Dr. TARY ENDRE ügyvéd, kiskunmajsai lakos, ki levélbeli komoly megkeresésre is válaszol, ha a jelentkező csak mély homokföld fordításra ajánlatot tesz.

A munkálatra 800 korona van előirányozva, 3—4 ember a tél folyamán elvégezheti.

A munka október hó 15-dike után megkezdhető és április 1-ig befejezendő. Egyébként nevezett tulajdonossal Kiskunmajsán bővebben értekezhetni.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

Budapest, Váci-körút 68.

Ital a legújabbak árak mellett ajánlottak.

Locomobil és gőzcséplőgépek,

szalmakaszalók, járgány-cséplőgépek, lóhera-cséplő, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, baronok, sorvatógépek, Plazet J. kapálók, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlőmalmok, egyetemes acél-ekék, 2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

